

การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษายุคดิจิทัล
ตามทัศนะของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร
MANAGEMENT OF THE STUDENTS CARING AND SUPPORT SYSTEM
ON DIGITAL ERA SCHOOLS PERCEIVED BY TEACHERS UNDER
THE BANGKOK PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE

Received: February 24, 2024

Revised: April 16, 2024

Accepted: April 21, 2024

พัชรพร พลิชฐ์พรพงศ์^{1*}, และ กัลยมน อินทุสุต²

Pacharaporn Phasitpornpong^{1*}, and Kanyamon Indusuta²

*Corresponding author, Email: theyammylfc@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษายุคดิจิทัลตามทัศนะของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร จำแนกตาม วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงานและขนาดของสถานศึกษา ขอบเขตของการวิจัย 5 ด้าน โดยประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2566 จำนวน 37 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 1,075 คน กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร 278 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.80 - 1.00 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบค่าทีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และเปรียบเทียบรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's multiple comparison method)

ผลการวิจัยพบว่า 1) การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษายุคดิจิทัล โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 2) ผลการเปรียบเทียบระดับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษายุคดิจิทัล พบว่า ครูที่มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกัน มีทัศนะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และครูที่มีประสบการณ์การทำงาน และปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกันมีทัศนะ โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01

คำสำคัญ: การบริหาร, ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน, ยุคดิจิทัล

¹ นักศึกษาระดับปริญญาโท, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยรามคำแหง

¹ M.A. Student, Education Administration, Faculty of Education, Ramkhamhaeng University

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยรามคำแหง, อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

² Assoc. Prof., Faculty of Education, Ramkhamhaeng University, Advisor

Abstract

This study investigated and compared the management of student support systems in digital-era schools, as perceived by teachers affiliated with the Bangkok Primary Educational Service Area Office, considering their educational qualifications, work experience, and school sizes. The research included five aspects and involved teachers from 37 schools ($n=1,075$) for the academic year 2023, with a sample of 278 teachers. Data was collected using a questionnaire with a 5-point Likert scale, ensuring a Content Validity Index (IOC) between 0.80 and 1. Statistical analyses included frequency distribution, percentage, mean, standard deviation, t-test, One-way ANOVA, and Scheffe's post hoc comparisons.

Results of the study revealed 1) a high perception level in managing student caring and support systems. 2) Significant differences were found in perspectives among teachers with different educational qualifications at the .05 significance level. Similarly, teachers with varied experience and practices in schools of different sizes showed significant differences at the .01 significance level.

Keywords: Management, Student caring system, Digital era

บทนำ

โลกในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงจากกระแสการปรับเปลี่ยนทางสังคมที่เกิดขึ้นทั้งทางด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านวัฒนธรรม รวมไปถึงความเจริญก้าวหน้าของการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทางด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีต่าง ๆ เข้ามามีบทบาทอย่างมากเนื่องมาจากการใช้เทคโนโลยีเพื่อเชื่อมโยงข้อมูลต่าง ๆ เทคโนโลยียุคดิจิทัลส่งผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาตามไปด้วยอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ สถานศึกษาจึงต้องมีความตื่นตัวและเตรียมพร้อมในการจัดการเรียนรู้เพื่อเตรียมความพร้อมให้นักเรียนมีทักษะสำหรับการออกไปดำรงชีวิตในโลกได้อย่างรอดปลอดภัยในสังคมโลกยุคปัจจุบัน เพราะความเจริญทางเทคโนโลยีดิจิทัลได้พัฒนาไปอย่างรวดเร็วทำให้เกิดผลกระทบแก่เด็กและเยาวชน ในช่วงวัยต่าง ๆ ทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นปัญหา ด้านความขัดแย้งกันทั้งทางความคิด ค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างเห็นได้ชัด ทำให้เกิดความไม่มั่นคงในสังคม รวมทั้ง ปัญหายาเสพติดที่แพร่กระจายไปทั่วทุกแห่ง ปัญหาการถูกล่อลวงละเมิดทางเพศ เพราะขาดความรู้เท่าทันสื่อต่าง ๆ เกิดการปัญหาการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร รวมไปถึงการออกจากระบบการศึกษากลางคันจากภาวะวิกฤติดังกล่าว หากไม่ได้รับการแก้ไข และ ป้องกันจะทำให้เด็กและเยาวชนเหล่านั้นมีพฤติกรรม การดำเนินชีวิตที่อาจเป็นปัญหาสังคมได้

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 หมวด 1 มาตรา 6 การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข หมวด 4 มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่านักเรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้นักเรียน สามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ มาตรา 26 ให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียน โดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติการสังเกต พฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรม และการทดสอบควบคู่ไปกับ กระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของแต่ละระดับ และรูปแบบการศึกษา นอกจากการพัฒนานักเรียนผ่านกระบวนการทางการศึกษาแล้ว การป้องกันและการช่วยเหลือแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดกับนักเรียนก็เป็นสิ่งสำคัญเนื่องจาก สภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุกมิติ ทั้งด้านการสื่อสาร เทคโนโลยี ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาการระบาดของสารเสพติด ปัญหาครอบครัว ก่อให้เกิดความทุกข์ ความวิตกกังวล ความเครียด ซึ่งล้วนแต่เป็นผลเสียต่อสุขภาพจิตและสุขภาพกายของทุกคน จนนำไปสู่การเกิดปัญหาและสภาวะวิกฤติทางสังคม ดังนั้นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนให้มีความสมบูรณ์พร้อมทั้งด้านร่างกายสติปัญญา ความรู้ ความสามารถ คุณธรรมจริยธรรม ตลอดจนให้มีทักษะในการดำรงชีวิต สถานศึกษาในฐานะหน่วยงานที่ต้องรับผิดชอบในการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตผู้เรียน และแก้วิกฤติทางสังคม จึงควรนำระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของแต่ละพื้นที่ (อรรถพร ล่องลือฤทธิ์, 2563)

ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นกระบวนการปฏิบัติงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีแบบแผน ขั้นตอนที่เป็นระบบ โดยครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาเป็นบุคคลหลักในการดำเนินการ และการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและนอกสถานศึกษา อันได้แก่ ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง ชุมชน และ คณะกรรมการสถานศึกษา มีเครื่องมือที่ชัดเจน มีมาตรฐานคุณภาพ และมีหลักฐานการทำงานที่สามารถตรวจสอบได้ กระบวนการและขั้นตอนของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ด้าน ดังนี้ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรอง 3) การส่งเสริมและพัฒนา 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหา และ 5) การส่งต่อ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559)

นโยบายและจุดเน้นประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 ในด้านการสร้างโอกาส ความเสมอภาค และความเท่าเทียมทางการศึกษาทุกช่วงวัย 1. พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศของนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลในการส่งต่อไปยังสถานศึกษาในระดับที่สูงขึ้น โดยเฉพาะระดับการศึกษาภาคบังคับ เพื่อป้องกันเด็กตกหล่นและเด็กออกกลางคัน ดังนั้นสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์ การพัฒนาและจุดเน้นการดำเนินงานเพื่อให้นักเรียนได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างทั่วถึง เรียนรู้เต็มตามศักยภาพ และมีทักษะชีวิต สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข โดยจัดทำนโยบายเร่งด่วนในการพัฒนามาตรฐานการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นแนวนโยบายที่มุ่งส่งเสริมให้สถานศึกษามีระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างชัดเจน โดยประสานความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาในแต่ละเครือข่ายการศึกษา ที่รับผิดชอบในการจัดการขั้นพื้นฐานจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาลศึกษา ระดับประถมศึกษาสืบเนื่องมาจาก

การรายงานผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2565 ที่ผ่านมาพบว่า สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ทั้ง 37 โรงเรียน ได้เข้าร่วมกิจกรรม งานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนครบ ร้อยละ 100 แต่ยังมีหลายโรงเรียนที่ยังไม่บรรลุผลสำเร็จในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เนื่องจากครูขาดความรู้ความเข้าใจในขั้นตอนการรู้จัก นักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียนการส่งเสริมนักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหา รวมถึงการส่งต่อ จากเหตุผลดังกล่าวนี้ ทำให้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานครยังไม่บรรลุผลสำเร็จเท่าที่ควร ซึ่งสอดคล้องกับผลจากข้อมูลระบบจัดเก็บข้อมูลนักเรียนรายบุคคล (Data management center) ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ในวันที่ 25 มิถุนายน 2565 มีนักเรียนออกกลางคัน และอยู่ในกระบวนการติดตาม ในแต่ละโรงเรียนหลายอัตรา

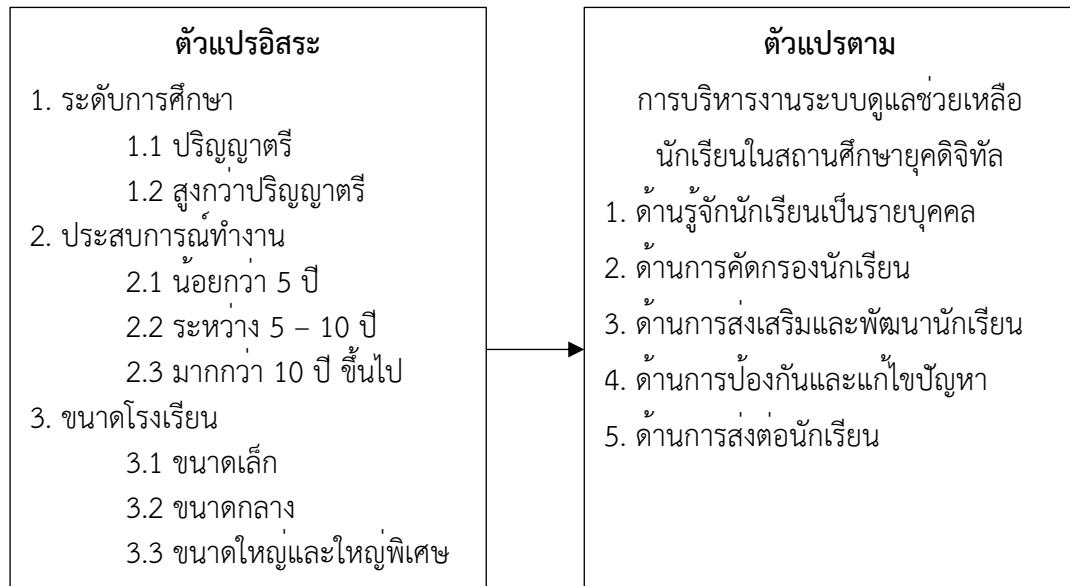
จากประเด็นความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาข้างต้น ผู้วิจัยเห็นว่าระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นเรื่องที่มีกระบวนการทำงานที่มีระบบและต่อเนื่อง สามารถช่วยให้นักเรียน ครู ผู้ปกครอง และชุมชน ประสานสัมพันธ์ให้การจัดการศึกษาบรรลุตามจุดมุ่งหมายของทุกฝ่าย และมีแนวคิดที่ว่าสถานศึกษาควรมีความรู้ความเข้าใจในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นผู้มีส่วนร่วมรับผิดชอบในโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และร่วมส่งเสริมสนับสนุนให้สถานศึกษาจัดกิจกรรมการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีความตระหนักและเห็นความสำคัญของงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นอย่างยิ่ง จึงสนใจที่จะศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้สอดคล้องกับสภาวะปัจจุบันอันจะส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล ต่อการส่งเสริมให้นักเรียนได้รับการช่วยเหลือ และพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาตลอดจนมีคุณภาพชีวิตที่ดีสืบไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษายุคดิจิทัลตามทัศนะของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษายุคดิจิทัลตามทัศนะของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร จำแนกตาม วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงานและขนาดของสถานศึกษา

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษายุคดิจิทัลตามทัศนะของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้กำหนด กรอบแนวคิดการวิจัย ดังแสดงในภาพประกอบ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2566 จำนวน 37 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 1,075 คน

1.2. กลุ่มตัวอย่างที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2566 โดยแบ่งกลุ่มโรงเรียนเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มรัตนโกสินทร์ 13 โรงเรียน กลุ่มกรุงธนบุรี 12 โรงเรียน กลุ่มทราวดี 12 โรงเรียน การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง กำหนดที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของโคเฮน (Cohen et al., 2011) รวมได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 278 คน และวิธีการได้มาของกลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วน (Stratified random sampling) ตามขนาดโรงเรียนและใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษายุคดิจิทัลตามทัศนะของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ซึ่งได้มาจากศึกษาเอกสาร และงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัล

นำมากำหนดขอบข่ายเนื้อหา สร้างเป็นเครื่องมือในการสร้างข้อคำถามที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัล ในแต่ละคำถามที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และนิยามศัพท์เฉพาะ และนำแบบสอบถามที่ถูกต้องสมบูรณ์แล้ว นำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา 5 ท่าน เพื่อตรวจพิจารณาหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและความถูกต้องของการใช้สำนวนภาษาและข้อเสนอแนะ พร้อมทั้งการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องตามคำแนะนำ เพื่อให้แบบสอบถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และนิยามศัพท์เฉพาะ โดยใช้การประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน รวบรวมคำนวณหาค่าความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ใช้ได้ มีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ซึ่งผลการคำนวณของเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ แบบสอบถามจำนวน 50 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.80 - 1.00 และนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงตามผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะแล้วไปทดลองใช้ (tryout) กับข้าราชการครูที่เป็นกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ได้หาค่าจำแนกของเครื่องที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นรายข้อ โดยคำนวณหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมจากนั้นหาค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค โดยแบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.978 และแบ่งออกเป็น 2 ตอนประกอบด้วย

ตอนที่ 1 สอบถามสถานภาพของครูผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และขนาดสถานศึกษา มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษายุคดิจิทัลตามทัศนะของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร โดยสอบถามตามองค์ประกอบ 5 ด้าน ดังนี้ ด้านรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา และ ด้านการส่งต่อนักเรียน จำนวน 50 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ ตามเกณฑ์ของลิเคิร์ต (Likert scale)

3. วิธีการดำเนินงานวิจัย

3.1 ผู้วิจัยส่งหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามไปยังผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อขอความอนุเคราะห์จากครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามจำนวน 278 คน โดยผู้วิจัยเก็บข้อมูลจาก Google Form ได้ข้อมูลกลับมา จำนวน 278 คน คิดเป็นร้อยละ 100

3.2 ผู้วิจัยนำข้อมูลจากครูผู้ตอบแบบสอบถามจาก Google Form มาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติต่อไป

3.3 วิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของครูผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และขนาดสถานศึกษา โดยใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) และการคำนวณค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบคำอธิบายและการคำนวณค่าเฉลี่ยร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำอธิบาย

3.4 วิเคราะห์การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษายุคดิจิทัลตามทัศนะของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร โดยการคำนวณค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation: S.D.)

3.5 วิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษายุคดิจิทัลตามทัศนะของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร จำแนกตามวุฒิการศึกษา สถิติที่ใช้ คือ การทดสอบค่าที (Independent samples t-test)

3.6. วิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษายุคดิจิทัลตามทัศนะของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน และขนาดสถานศึกษา ด้วยการทดสอบสถิติที่ใช้ คือ การทดสอบค่าเอฟ (F-test) โดยใช้การวิเคราะห์การแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) หากพบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ตามวิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe's method)

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ระดับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษายุคดิจิทัลตามทัศนะของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร และผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษายุคดิจิทัลตามทัศนะของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร จำแนกตามวุฒิการศึกษา สถิติที่ใช้ คือ การทดสอบค่าที (t-test) independent และจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน และขนาดสถานศึกษา ด้วยการทดสอบสถิติที่ใช้ คือ การทดสอบค่าเอฟ (F-test) โดยใช้การวิเคราะห์การแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ได้ผลดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษายุคดิจิทัลตามทัศนะของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้าน

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษายุคดิจิทัล	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.10	0.59	มาก
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	4.18	0.55	มาก
3. ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน	4.12	0.54	มาก
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา	4.14	0.58	มาก
5. ด้านการส่งต่อนักเรียน	4.13	0.53	มาก
รวม	4.13	0.51	มาก

จากตาราง 1 พบว่า การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัล ตามทัศนะของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานครโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.13$, $S.D.=0.51$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการคัดกรองนักเรียน ($\bar{X}=4.18$, $S.D.=0.55$) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ($\bar{X}=4.14$, $S.D.=0.58$) ด้านการส่งต่อนักเรียน ($\bar{X}=4.13$, $S.D.=0.53$) ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ($\bar{X}=4.12$, $S.D.=0.54$) และด้านรู้จักนักเรียนรายบุคคลมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=4.10$, $S.D.=0.59$)

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษายุคดิจิทัลตามทัศนะของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในสถานศึกษายุคดิจิทัล	วุฒิการศึกษา				t	p
	ปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี			
	(n=179)		(n=99)			
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.06	.62	4.26	.50	3.541*	.000
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	4.07	.56	4.35	.48	4.146*	.000
3. ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน	4.04	.54	4.25	.52	3.048*	.003
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา	4.07	.56	4.26	.49	2.794*	.006
5. ด้านการส่งต่อนักเรียน	4.07	.55	4.22	.49	2.168*	.031
รวม	4.05	.52	4.27	.45	3.434*	.001

* $p < .05$

จากตาราง 2 พบว่า ค่า *t* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทั้งภาพรวมและรายด้าน แสดงว่าครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีทัศนะต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษายุคดิจิทัล ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร โดยครูที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีทัศนะต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษายุคดิจิทัล ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มากกว่าครูที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษายุคดิจิทัลตามทัศนะของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน สถานศึกษายุคดิจิทัล	ประสบการณ์การทำงาน						F	P
	น้อยกว่า 5 ปี		5-10 ปี		มากกว่า 10 ปีขึ้นไป			
	(n=53)		(n=119)		(n=106)			
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	3.87	0.61	4.05	0.59	4.25	0.53	8.144**	.000
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	3.91	0.63	4.15	0.52	4.33	0.48	11.187**	.000
3. ด้านการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน	3.89	0.59	4.10	0.51	4.25	0.51	8.381**	.000
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน	3.93	0.64	4.14	0.51	4.23	0.51	5.609**	.004
5. ด้านการส่งต่อนักเรียน	3.94	0.62	4.11	0.49	4.23	0.51	5.423**	.005
รวม	3.91	0.58	4.11	0.47	4.26	0.46	9.019**	.000

** $p < .01$

จากตาราง 3 พบว่า ค่า F มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า ครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีทัศนะต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัล ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe's multiple comparison method) ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัล ตามทัศนะของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน โดยภาพรวม

(n=278)

ประสบการณ์ในการทำงาน	$\bar{x}$	น้อยกว่า 5 ปี	5 – 10 ปี	มากกว่า 10 ปี
		3.91	4.11	4.26
น้อยกว่า 5 ปี	3.91			*
5 – 10 ปี	4.11			
มากกว่า 10 ปี	4.26			

จากตาราง 4 พบว่า ครูที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 10 ปี มีทัศนะเกี่ยวกับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัลแตกต่างกับครูที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 5 ปี ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษายุคดิจิทัลตามทัศนะของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดสถานศึกษา

(n=278)

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน สถานศึกษายุคดิจิทัล	ขนาดสถานศึกษา						F	p
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่/ ใหญ่พิเศษ			
	(n=59)		(n=163)		(n=56)			
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	3.68	0.66	4.14	0.53	4.40	0.42	25.591**	.000
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	3.83	0.59	4.23	0.54	4.37	0.54	17.011**	.000
3. ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน	3.81	0.58	4.16	0.52	4.31	0.41	14.602**	.000
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา	3.83	0.58	4.17	0.53	4.35	0.39	15.578**	.000
5. ด้านการส่งต่อนักเรียน	3.82	0.57	4.16	0.52	4.34	0.37	15.394**	.000
รวม	3.80	0.51	4.17	0.49	4.35	0.36	21.158**	.000

** $p < .01$

จากตาราง 5 พบว่า ค่า F มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า ครูที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาแต่ละกลุ่มขนาดของสถานศึกษา มีทัศนะต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัล ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ่ (Scheffe's multiple comparison method) ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนยุคดิจิทัล ตามทัศนะของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม จำแนกตามกลุ่มขนาดสถานศึกษา

(n=278)

ขนาดสถานศึกษา	$\bar{x}$	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่/ ใหญ่พิเศษ
		3.80	4.17	4.35
ขนาดเล็ก	3.80		*	*
ขนาดกลาง	4.17			
ขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ	4.35			

* $p < .05$

จากตาราง 6 พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ และขนาดกลาง มีทัศนะ
ต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัล ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
กรุงเทพมหานคร ในภาพรวม สูงกว่าครูที่ปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาขนาดเล็ก

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย เรื่องการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัลตามทัศนะของครูในสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ปรากฏผลดังนี้

1. ระดับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัลตามทัศนะของครูในสังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานครโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

2. เปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัลตามทัศนะของครูในสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานครโดยจำแนกตามวุฒิการศึกษา ประสบการณ์
การทำงาน และขนาดสถานศึกษา พบว่า

2.1 ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีทัศนะต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัล
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2 ครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีทัศนะต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัลตามทัศนะ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานครโดยภาพรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.3 ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีทักษะต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลการวิจัย

1. ระดับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัลตามทักษะของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเป็นกระบวนการสำคัญที่เกี่ยวกับกระบวนการที่โรงเรียนได้ให้ความช่วยเหลือในการดูแลนักเรียนอย่างมีขั้นตอน โดยวิธีการและเครื่องมือในการดำเนินการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล รวมไปถึงการประสานงานบุคลากรทั้งในและนอกโรงเรียนรวมถึงหน่วยงานอื่น ๆ ในการส่งเสริมพฤติกรรมต่าง ๆ ในทางที่ดี มีครูประจำชั้นเป็นผู้ดำเนินการดังกล่าว โดยการส่งเสริมการป้องกันและการแก้ไขในการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับ ปรียาภรณ์ ศรีไกร (2565) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุค New normal ของผู้บริหาร สถานศึกษาศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาชั้นพื้นฐานที่ 3 เมืองศรีภูมิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุค New normal โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน ผู้วิจัยอภิปรายผลได้ดังนี้

1.1 ด้านการรู้จักนักเรียนรายบุคคลพบว่าอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมาจากครูที่มีการใช้วิธีการและเครื่องมือที่หลากหลาย โดยการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วย เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลของนักเรียนที่มีความครอบคลุมครบทุกด้าน ทั้งด้านความสามารถ ด้านสุขภาพกาย สุขภาพจิต และด้านครอบครัว มีเอกสารที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของศุภกร รัตนวงษ์ (2565) ได้กล่าวว่า การรู้จักความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคนที่มีพื้นฐานความเป็นมาของชีวิตที่ไม่เหมือนกันซึ่งหล่อหลอมให้เกิดพฤติกรรมหลากหลายรูปแบบทั้งด้านบวกและด้านลบจะสามารถนำไปวางแผนให้การช่วยเหลือป้องกันและส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคนได้อย่างเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับ พิมพ์พร เปรมหิรัญ (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานนทบุรีเขต 1 พบว่า ด้านการรู้จักนักเรียนรายบุคคล อยู่ในระดับมาก

1.2 ด้านการคัดกรองนักเรียน พบว่าอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเพราะครู มีการนำข้อมูลมาวิเคราะห์สรุปผลเพื่อทำการจัดกลุ่มนักเรียน เพื่อค้นหาวิธีการที่มีความเหมาะสมในการช่วยเหลือและดูแลนักเรียนแต่ละบุคคลที่มีความหลากหลายทั้งการเลี้ยงดู และสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ในยุคดิจิทัลที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นพลวัต ด้านเศรษฐกิจครัวเรือน ด้านความสามารถนักเรียน ด้านสุขภาพ ให้ตรงกับสภาพปัญหาและความต้องการมากที่สุดเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตัวนักเรียนมากที่สุดซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสุนทร โครพ (2563) ได้กล่าวว่า การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน คือการจัดกิจกรรมต่าง ๆ สนับสนุนให้กับนักเรียนทุกคน ทุกกลุ่ม ได้พัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ เป็นคนดีมีความภาคภูมิใจในตนเอง

ซึ่งสอดคล้องกับ ญัฐพรณ แสงน้ำผึ้ง (2562) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 พบว่า ด้านการคัดกรองนักเรียน อยู่ในระดับมาก

1.3 ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน พบว่าอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมีการจัด กิจกรรมส่งเสริมพัฒนานักเรียนในรูปแบบต่าง ๆ ที่ตอบโจทย์กับยุคสมัยในสังคมยุคดิจิทัลที่นักเรียนเข้าถึง สื่อต่าง ๆ ได้อย่างง่ายดาย เพื่อให้นักเรียนทุกคนมีคุณภาพมากขึ้นและเกิดการพัฒนาได้อย่างเต็มตามศักยภาพ ซึ่งจะอยู่ในการดูแลของครูที่ปรึกษาหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการรับผิดชอบในงานด้านการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียนทั้งนักเรียนกลุ่มปกติ กลุ่มพิเศษ และกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มที่มีปัญหา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด ของสุนทร โครพ (2563) ได้กล่าวว่า การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน คือการจัดกิจกรรมต่าง ๆ สนับสนุนให้กับ นักเรียนทุกคน ทุกกลุ่ม ได้พัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ เป็นคนดีมีความภาคภูมิใจในตนเอง ตามที่ครอบครัว ชุมชน และประเทศชาติและสอดคล้องกับ ธัญมาศ นิยมญาติ (2565) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การดำเนินงานตาม ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 พบว่า ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน อยู่ในระดับมาก

1.4 ด้านการป้องกันและแก้ไข้ปัญหา พบว่าอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมาจากการดำเนินการจัดกิจกรรม/โครงการต่าง ๆ เพื่อดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหาโดยไม่ ปล่อยปะละเลย มีการให้บริการให้คำปรึกษาเบื้องต้นเพื่อรับทราบปัญหาได้อย่างทันทั่วทั้ง มีการประสานงาน กับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายเพื่อร่วมกันจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกลับสภาพบริบทสังคมในยุคดิจิทัล สอดคล้อง กับสภาพปัญหา และสภาพแวดล้อมของนักเรียนแต่ละคนที่มีความหลากหลาย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด ของณัฐนิชา ทองกระจก (2562) ได้กล่าวว่า การป้องกันและแก้ไข้ปัญหา เป็นการหาวิธีการช่วยเหลือและ การป้องกันและการแก้ไข้ปัญหา โดยไม่ปล่อยปะละเลยนักเรียนจนกลายเป็นปัญหาของสังคม และสอดคล้อง กับจันทร์ฉาย ไทยรัตน์ (2561) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารและการจัดการระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะที่ดีของนักเรียนโรงเรียนเชียงรายวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย พบว่า ด้านการป้องกันและแก้ไข้ปัญหาอยู่ในระดับมาก

1.5 ด้านการส่งต่อนักเรียน พบว่าอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมีกระบวนการวิเคราะห์ พิจารณาเห็นว่าไม่สามารถดำเนินการส่งเสริมพัฒนา ช่วยเหลือ หรือ แก้ปัญหาให้กับนักเรียนได้โดยลำพัง ต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านทั้งภายในสถานศึกษาและหน่วยงานภายนอกสถานศึกษา ซึ่งการส่งต่อภายใน คือการที่ครูผู้รับผิดชอบดูแลทำการส่งต่อนักเรียนไปยังครูที่สามารถให้การพัฒนาช่วยเหลือ นักเรียนได้โดยขึ้นอยู่กับลักษณะของปัญหาตามบริบทในยุคสมัยในสังคมดิจิทัล กรณีปัญหาของนักเรียน ที่มีความยากเกินกว่าศักยภาพของโรงเรียนที่จะดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้ จึงต้องทำการประสานความร่วมมือ กับผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านเพื่อดำเนินการส่งต่อนักเรียนให้ได้รับการพัฒนาช่วยเหลือตามแต่กรณี โดยมี การติดตามผลการช่วยเหลือเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง และรับนักเรียนกลับคืนจากผู้เชี่ยวชาญภายนอกเพื่อดูแล ช่วยเหลือนักเรียนต่อไป สอดคล้องกับแนวคิดของฤทธิธิชัย ภู่อ่างค์ (2563) ได้กล่าวว่า การส่งต่อนักเรียน เป็นการป้องกัน และแก้ไข้ปัญหาของนักเรียนโดยครูที่ปรึกษาดำเนินงานตามกระบวนการแล้วหากนักเรียน

มีพฤติกรรมไม่ดีขึ้นให้ส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญต่อไปโดยครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน บริหารงานแบบมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ บุญยิ่ง พรมจารีย์ (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานครพบว่า ด้านการส่งต่อนักเรียน อยู่ในระดับ มาก

2. ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัลตามทัศนะของครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามวุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และขนาดสถานศึกษา พบว่า

2.1 ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีทัศนะต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะครูที่มีระดับวุฒิการศึกษา ที่สูงกว่า จึงมีความรู้ ความเข้าใจ สามารถสร้างและเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัล นำมาดำเนินการบริหารงานระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียนและปฏิบัติงานอื่นได้อย่างเหมาะสมและสร้างสรรค์มากกว่าครูที่มีระดับการศึกษา ปริญญาตรี สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธีรมาศ นิยมญาติ (2565) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การดำเนินงานตามระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 พบว่า ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีทัศนะต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัล โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีทัศนะต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะครูที่ปฏิบัติหน้าที่ การสอนในสถานศึกษาที่มีประสบการณ์มากกว่า ได้เผชิญกับสถานการณ์กรณีปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียน ที่เข้ามาในแต่ละปีการศึกษาอย่างหลากหลาย ด้วยยุคสมัยที่มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทำให้เกิด กระบวนการวางแผนรับมือป้องกันแก้ไขปัญหาและดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ สอดคล้องกับประสบการณ์ตรงที่มีมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชรวิภา ทรัพย์ และ รัตนา กาญจนพันธ์ (2565) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานกลุ่มโรงเรียน เมืองบางปู จังหวัดสมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 พบว่า ครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีทัศนะต่อการบริหารงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำแนกตามประสบการณ์การทำงานโดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีทัศนะต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ อาจเพราะทั้งนี้มีการดำเนินงาน ระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนแตกต่างกัน อาจแสดงให้เห็นว่า สถานศึกษาในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ที่มีขนาดใหญ่มีความพร้อมด้านบุคลากร มีการประสานความร่วมมือกับผู้ปกครอง และชุมชนในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างใกล้ชิดสามารถดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครบกระบวนการทั้ง 5 ขั้นตอน และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ก็ให้ความสำคัญกับระบบการดูแลนักเรียนให้มีกระบวนการทำงานที่มีระบบ มีความชัดเจน สอดคล้องกับ ทิพย์วิมล เสือไว (2565) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ของ โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 พบว่าการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามทัศนะของครูจำแนกตามขนาดของโรงเรียนโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในแต่ละด้านเพื่อปรับปรุงการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เป็นระบบ และมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับมัธยมศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- จันทร์ฉาย ไทรัตน์. (2561). การบริหารและการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะที่ดีของนักเรียนโรงเรียนเชียงรายวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย [การศึกษา ค้นคว้าอิสระครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย].
- ณัฐนิชา ห่องกระจก. (2562). แนวทางการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามวงจรคุณภาพ PDCA ของสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพระนครศรีอยุธยา [วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา].
- ณัฐพรณ แสงน้ำผึ้ง. (2562). แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 [วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์].
- ทิพย์วิมล เสือไว. (2565). การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3. วารสารการบริหารนิเทศบุคคลและนวัตกรรมท้องถิ่น, 8(9), 53-65.
- ธัญมาศ นิยมญาติ. (2565). การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1. วารสารนวัตกรรมการบริหารและการจัดการ, 10(1), 97-104.

- บุญยิ่ง พรหมจารีย์. (2560). การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร [วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี].
- ปรียาภรณ์ ศรีไกร. (2565). การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุค NEW NORMAL ของผู้บริหารสถานศึกษา ศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ 3 เมืองศรีภูมิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2. วารสารการบริหารการศึกษา มจร. วิทยาเขตร้อยเอ็ด, 2(3), 1-12.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553. ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 127 ตอนที่ 45 ก.
- พิมพ์พร เปรมหิรัญ. (2560). การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานนทบุรี เขต 1 [วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ].
- พัชริภา ศรีลัมภ์, และ รัตนา กาญจนพันธุ์. (2565). การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานกลุ่มโรงเรียนเมืองบางปู จังหวัดสมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1. *Journal of Roi Kaensarn Academi*. 7(9), 189-198.
- ฤทธิชัย ภู่อำรงค์. (2563). แนวทางพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา [วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา].
- ศุภกร รัตนวงษ์. (2565). การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจันทบุรี ตราด [วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี].
- สุนทร โครพ. (2563). แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดอ่างทอง [วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา].
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2559). การพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2565). คู่มือการคัดเลือกสถานศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อขอรับรางวัลระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประจำปี 2566. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- อรรวรรณ ล่องลือฤทธิ. (2563). คู่มือการปฏิบัติงานพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน. ชุมพร: กลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 2.
- Cohen, L., Manion, L., & Morrison, K. (2011). *Research methods in education* (7th Ed.). New York: Routledge.